SÜREK AVI

MEHMET AKİF DUMAN

/ otukennesriyat

YAYIN NU: 2114
EDEBÎ ESERLER: 1065

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NU: 49269

ISBN: 978-625-408-728-8

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50

Genel Müdür: Ertuğrul Alpay

Genel Yayın Yönetmeni: Göktürk Ömer Çakır

Editör: Halil Ziya Doğruöz

Kapak Tasarımı: Mahmut Doğan

Dizgi-Tertip: Mahmut Doğan

Kapak Baskısı: CB Matbaacılık

Baskı: Çınar Matbaacılık ve Yayın Sanayii Ticaret Ltd Şti
Yüzyıl Mah. Matbaacılar Cad. Ata Han Nu: 34 K: 5
Bağcılar-İstanbul
Tel: (0212) 628 96 00
Sertifika Nu: 45103

İstanbul - 2024

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Mehmet Akif Duman: Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türkoloji Bölümünden 2002 yılında birincilikle mezun olmuştur. 2005 yılında aynı üniversiteden, "Fazıl Divanı ve Şerhi" isimli tezi ile yüksek lisans derecesi almıştır. 6 yıl çeşitli liselerde edebiyat öğretmenliği yaptıktan sonra doktora için Almanya'ya gitmiştir. 2018'de "Von der Rhetorik zum belâgat, vom mecâz zur Metapher" ("Retorikten Belâgate Mecazdan Metafora") isimli tezi ile Almanya-Johannes Gutenberg Üniversitesinden Dr.phil. ünvanını almıştır. 2020'de doçent olmuştur. Hâlen Necmettin Erbakan Üniversitesi, Dil Bilimi Bölümünde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Yayımlanmış ondan fazla akademik kitabı ve kırktan fazla bilimsel makalesi vardır.

2015-2017 yılları arasında katıldığı yarışmalarda içlerinde Tanpınar, Kaftancıoğlu, Gio, Kaşgarlı Mahmud, Semerkant ve Altkitap ödüllerinin de bulunduğu otuzdan fazla ödül kazanmıştır. Yayımlanmış iki öykü kitabı (*Bir Arabesk Masal*, *Hattatın Vav ile İmtihanı*) ve bir romanı (*Gassal*) vardır.

İÇİNDEKİLER

FERMUAR • 9
SÜT • 13
MANGAL SANATI • 17
İKİNCİ SİGARA • 23
BIYIK • 29
YENİ TAKVİM • 35
SOY KÜTÜĞÜ • 41
ÇOCUK OYUNU • 47
SİRK • 53
AÇILIŞ • 59
AT • 65
SÜREK AVI • 71
LADES • 77
UĞUR • 83
TİNK • 89
HASTA • 95
SÜRÜM • 101
OTLAKÇILIK KİTABI • 107
SALKIM SAÇMA ÜZÜM • 113
KARINCA DUASI • 117
TAPINAK • 123
DIRDIR • 129

FERMUAR

Masadaki yarım sürahi suyu içtikten hemen sonra gözlerini kıstı Sezai. Daha iyi dinlemek, dinlediklerini anladığını göstermek, konuşmadan daha bir süre dinleyebileceğini ifade etmek ve hatta dinlemenin ne olduğunu göstermek niyetiyle yaptığı bu hareket kaşlarının ve ağzının yardımı olmadan kurgulandığı için annesinde beklediği tesiri uyandırmadı. Tekrar yumuşattı, yaydı alnındaki çizgi-sıra-dalgaları.

Evden neden bu kadar erken çıktığını izah için uydurduğu yalanın öznesi olarak istikbaldeki gelin modelini koymasa idi merak-telaş-tedirginlik-kaygı alfabede temsil kabiliyeti bulamamış bazı çift sesler eşliğinde boyası çizgi-kırık-kıymık kavlamış kapı kapanana kadar ensesine sıvanır, nihayet yol boyu kulaklarına dolanarak aklına ulaş-bulaşıverirdi.

Sokak karanlık, sabah ezanı ha okundu, ha imam-müezzin-cemaatçikler. Ölü kedilerin hayaletleri, sakat köpeklerin bedduaları ve ağzına kadar dolu çöp kutularını ite kaka tavaf eden çöpçülerin tumturaklı-ana-avrat-devlet küfürleri eşliğinde fırına kadar yürüdü.

Nedense aklına lisedeki en çirkin kızın onun tek tük sakalları ile alay ettiği sahne geldi. Belki en çirkini değil de en güzeli-alımlısı-uzunu-gamzelisi bu sözleri sarf etse, bozdursa yahut damlatsa idi bu kadar alınmazdı. Ama işte

SÜT

Uzun dantel işlemesinin desenlerinde tarifi-terkibi-tanımı mümkün olmayan çiçeklerin küçük-zerre-parça serpiştirildiği gelinlik ağır ağır geçti Ulvi Bey'in gözleri önünden. Beyaz bir güvercin, ardı ardına birkaç beyaz araba, beyaz saç-sakallı bir ihtiyar, beyaz evler… Beyazın yüceliği ve kusursuzluğu hakkında düşünürken doktorun tavsiyesini tekrar hatırladı. Yahut doktorun tavsiyesi hep aklında idi de beyaz şeyleri görünce daha belirgin-bilinir-şimdi oldu.

En yakın-yol üzeri markete girip üç dört paket süt aldı. Yemekten sonra içecekti, sadece akşamları içerdi sütü. Ama inek sütünün onda nasıl bir değişiklik yapacağını, bünyesini nasıl etkileyeceğini, vücudunun muhtelif organlarında yahut aklında-zihninde-dimağında bir tıkanma yaratıp yaratmayacağını bilmiyordu. Bu korku ile yedi mercimek yemeğini, pilavı bu korku ile tane tane beyaz kaşıkladı. Çay koymadan evvel açtı karton-vıcık-balon kabı. İşte inek sütü. Bir yudum alması ile ağız dolusu kusması bir oldu! Lanetler okudu kendine, beddualar kusmuk-çöp-leke fayanslar üzerinde.

Ertesi gün beyaza karşı duyduğu korkuya endişe de eşlik ediyordu artık. Canının yanmasından değil, çözüm bulamamaktan, belirsizlikten ve olacaklardan korkuyordu. Dairedeki işlerini çabucak bitiremedi. Aysel Hanım izinli,

MANGAL SANATI

Gök çil-sarı güneşli, pamuk-şeker bulutlu; çimenler çiğ çiğ-yeşil-ferah, çiçekler rengârenk kırmızıdan-turuncudan başlayarak… Fakat havada et kokusu var. Evvela Nesrin yüzünü ekşitti, ardından Macit. Bunlar her yerdeler, ilkel kabile insanlarının kendilerini kurban etmekten henüz vazgeçtiği sıralarda çalısını çırpısını toplayıp işkembesine kendisi gibi hayvanlardan edinilmiş gıdaları tepelemesine yığdığı çağların bataklık-ifrazat-yamyam mahlukları bunlar. Aslında Nesrin de Macit de vejetaryen değildirler. Fakat her şeyin bir yurdu-yeri, zamanı-vakti, bilhassa da erkânı-usulü vardır. Öyle her parkta-düzlükte-yol kenarında, medeniyetin ortasında ateş yakıp da etrafı dumana boğmak, ardından kahkaha-sarıdişler ve terli-çoraplı ayaklarla etrafa şaka-oyun-ip-top seğirtmenin hiçbir mantıklı izahı olamaz.

Bir iki paragraf boyunca mangalın bilhassa kentleşmeye ayak uyduramamış tahsilsiz-cahil-saba kesimin toplumsal uyumsuzluk içindeki durumunu özetler nitelikte olduğunu tartıştılar. Netice her ikisini de tatmin etmedi. Mangal kavramını Ferdinand Tönnies'in ayrımı üzerinden ele almak için evvela Schopenhauer, Nietzsche, Spengler ve Lévi-Strauss'a müracaat etmekten ziyade mefhumu netleştiremediklerini fark ettiler. *Mangal* demek ile yapılan eylem mi yoksa eylemi yapanlar mı öncelenmektedir? Eleştirinin merkezinde ızgara-kömür-mangal üçlemesinin Doğu-Batı

İKİNCİ SİGARA

Mektup zarfının sağ üst köşesine yapışık pulun, imge-resim-sergilediği önemli bilim insanı kadar göz alıcı olması yahut zarfın ilk-ikinci ve üçüncü gündeki yapışkanlığını muhafaza etmesi veya içine apar-toz-topar sıkıştırılmış kâğıdın kıs-kıvrak-kırışık olması çekmedi dikkatini. Sağa, daha sağa ve en sağa yatmış masmavi harflerin el-yordamı-yazısıyla yan yana dizilerek meydana getirdikleri isim, yirmi yıllık karısının adını yeniden yaratıyordu. Parmak uçlarında birkaç fasıl çevirdi zarfı. Zarfla birlikte içindeki kâğıt, pullar, posta idaresi ve teslim edilemeyen mektupları çantasında taşıyan postacılar da bir ağızdan yaprak-çınar-kütük hışırdayıverdiler.

Allah rahmet eylesin, dedi kulağının arkasından belli belirsiz bir dede-baba-oğul sesi. İrkilmedi Naci Bey. Zarfı yavaşça daire-çember-halka-yuvarlak bardak izlerinin silüet-suret lekeler biçiminde sıvandığı sehpanın üzerine bırakıp pencereye doğru yürüdü. Dışarısı soğuk, dışarısı kar, dışarısı bet-beniz-beyaz. Bu kadar çok apartmanın ve daha fazlasının arzın merkezine kadar blok blok kopyalar şeklinde birbiri üstüne konduğunu düşündü. Kent insanı bu yüzden soğuk, kent bu yüzden betonarme ve kent bu yüzden salgın hastalık.

Bir cızırtı ve uğultu onu tatlı tatlı mutfağa çağırdı. Çay demlenmiş. Bir parça kuru kaşar, iki tane cansız zeytin ve

BIYIK

Balkona çıkıp daha evvel sardığı tütünden ardı ardına iki derin nefes alıp ciğerlerindeki ağız-burun sisi fezaya, ama istikbalin ötesindeki bulutlara doğru üfledi. Az sonra ardı ardına beş lando dizildi nezaretin kapısına, Nazır Abdurrahman Sami Paşa mahiyeti ile birlikte ağır aksak içeri girerken bıyıklarını sıvazlayıp kendi-şahsi-hususi masasına koştu. Telaş yok kimsede, herkes vazifesi ile meşgul. Aslında tercüme kalemindeki işinden memnundu, fakat dört yıl evvel Maarif-i Umumiye Nezareti kurulunca başta Fransa olmak üzere mühim Avrupa ülkelerinin eğitim telakkileri hakkındaki tecrübelerinin dilimize aktarılması ve tatbiki hususunda gözlemci olunması için beş meslektaşı ile birlikte buraya nakil olundu.

Herkes tam tekmil ayakta, yan yana, hazır ol. Öylece ip gibi dizilince daire erkânının suretleri daha bir mukayese edilir, bıyıkları daha bariz şekilde temaşa edilir oldu. Sadece Şinasi Bey değil, Namık ve Ziya Beyler de sıra sıra herkesin suratına attıkları nazarlar ile belli ki bıyıkları mukayese ediyor, erkekliğin bu en kudretli ve bariz numunesini zihinlerinde bir tasnife tabi tutuyorlardı. Evvela *karanfil bıyıklı* birkaç emektar memuru eledikten sonra *burma bıyık*, *yastık bıyık* ve *pala bıyık* teşhis edilir oldu. Takriben on sekiz memur burma bıyıklı idi, ki bu durum nezaretin üçüncü katındaki ana resmin istikametini göstermekte idi. Hoş, diğer

YENİ TAKVİM

Tüm gazetelerin ilk sayfasında iri-baş puntolarla devlet başkanının tamamen kendi icadı olan bir yenilik, devrim niteliğindeki bir hamle, sonsuz-geleceklerle ilerici bir görüş ve çağ açıcı bir uygulama saf-sıfat-sataları eşliğinde izah ediliyordu. Bundan sonra haftanın on gün olması öngörülmektedir. Günler ise şu şekildedir:

(1) Pazartesi, (2) Salı, (3) Salertesi, (4) Çarşamba, (5) Çarşambertesi, (6) Perşembe, (7) Perşembertesi, (8) Cuma, (9) Cumartesi, (10) Pazar.

Selahattin o sırada kız arkadaşının ona yazdığı mesajı düşünmekte idi. Büfeden sigara alırken gözüne çalınan manşet uzun kırmızı tırnaklar, her daim lüle-perçem yasemin kokan saçlar ve yem-ela-yeşil gözlerin içinde daire-çizgi-retina kayboldu. Terk etme gerekçesi üstüne düşündü bir süre daha, ona hak vermek, kendini suçlayıp da bir an önce cezalandırmak için ne kadar gayret gösterse de o kısacık cümleyi sağlam bir yere asacak ip bulamıyordu: "Çok fazla bana benzedin…"

O sırada gazeteyi katlayıp cebine koyan eski-yırtık pardösülü bir adam, püskü-pırtık şapkalı arkadaşına haftanın on gün olmasının temelindeki solucanı izah ediyordu. Haftada sadece bir gün tatil olacak, sadece pazar. Diğer günler üretmek, yaratmak ve vatana-millete-yaAllah.

SOY KÜTÜĞÜ

Nedim Bey'in sabah-akşam olmasa da günün belli saatlerinde kafasını kurcalayan bir meseleye sahip olması için muhtar ile imamın taşlı sopalı kavgasında araya girmesi ve kafasına kedi yemesi gerekecekti. Muhtarın ana avrat küfürler eşliğinde günlük rutinin bir parçası olarak huzur içinde artık yemekleri kemiren kedilerden en siyahını seçip ayakları karna bükerek imama fırlatması, tam o sırada *yapmayın, etmeyin, ayıptırlar* arasında Nedim Bey'in araya girmesi ve pati-tırnak-tırmık kara kedinin kafasında tavaf etmesi o an için kimseye şaşılacak bir şey gibi gelmedi. Meselenin imar-iskân, bağışların makbuzsuz toplanması falan filan olmasından ziyade Nedim Bey'in aklında imamın annesinin hayat kadınına teşbihi kalmıştı. Şüphesiz imam efendi biraz gariptir, tuhaf huyları vardır, namaz esnasında abdest kaçırmışlığı ve teravih namazını on dakikada kıldırmışlığı vakidir; fakat annesinin böylesi bir meslek ifa etmesi... Bu düşünülebilir bir herze değildir. O vakit insanlar öfke anında neden anaya hakaret ederler? Bu kötü yetişmiş bir çocuk için aileyi lanetlemek kadar soya çekimin de yuhalanması değil midir? Boşuna, *aslına hu, nesline hu* dememiş ecdat.

Yüzündeki tırmık izleri henüz geçmemişti. Dairede öğle arası başladığında herkes çıkarken evden getirdiği sefer tasını tertip-düzen masaya yaydığı esnada aklına bir fikir gel-

ÇOCUK OYUNU

Sabahtan akşama, akşamdan geceye ve geceden sabaha kadar sadece-tek-yalnız devletin bekasını düşünen kıdemli müfettiş Şevki Bey o sabah içinde ve taşan-sızan kısımlarıyla dışında bir sıkıntı hissetti. Bunu yüzünden, saçsız kafasında damar damar yayılan akarsu-menderes şekillerden ve sus-pus-kıt sessizliğinden anlayan eşi, tereyağı ile balı aynı anda ve büyük bir dikkatle masaya bırakırken araya girdi. En şefkatli, yeni doğmuş bebeğe mırıldanan ses tonunu takınarak emekliliğine bir hafta kaldığını hatırlattı. Bir hafta nedir ki, yedi gündür gece nihayetinde. Hafta sonunu çıkarınca da beş. Sadece bir elin parmakları tırnaksız, kazasız belasız.

Mavi önlüksüz manavla selamlaşırken, duraktaki kısa-cüce çocukların ne kadar mutsuz olduğunu düşünürken, metal-harıl-güldür otobüsün içinde oduna-kömüre gelen zamlardan yakınan ihtiyara yer verirken, şişman kadın biletsiz öğrenci ile tartışan şoförü sakinleştirmeye çalışırken terli terli ve nihayetinde kurumun eşiğindeki kapıcı ceketinin düğmelerini silik-iliklerken aynı sıkıntı boğazına kravat kravat dolandı. *Hayırlara vesile olsun inşallah* tespihi ile otuz dokuzuncu kattaki bürosuna çıktı.

Hangi açıdan bakılırsa bakılsın cam-ayna-kristal berraklığı ve netliği ile yansıttığı surete cilasındaki ahşabın

SİRK

Var gücüyle koşmaya devam etti Hurşit. Ağaçların arasında ormanlarca, yollarda dağlar-tepelerce ve su kenarlarında denizlerce koştuktan sonra akşamüzeri ancak soluk almaya cesaret edebildi. Gökyüzüne baktı kafasını sol omzuna doğru eğip. Tanrı işte oralarda bir yerde olmalı, parlak yıldızların ötesinde, karanlığın ışıkla buluştuğu yerde sessiz-sükûnet-inziva.

Karnı aç, terden sırılsıklam, ayakları parçalanmış çakıl-diken-budak. Fakat yine de mutlu idi, yine de umut yüklü idi yıllardır sirkte çalışmış kambur sırtı. Dayaklar ve işkenceler bir tarafa, Şerife'nin karşısında müdürün onu azarlaması, ona "Kambur piç!" demesi… O an dünya nasıl da başına yıkılmış, sarı-kırmızı-turuncu ışıklar teker teker kadim bir mezarlığın en lanetli ölüsünün mezarından alınmış toprakların üzerine sis-çamur-zift kapanması gibi yok oluvermişti. Şerife dışında herkes gülmüş, trapezcilerden birkaçı "Hav hav," demiş, sihirbazlar el çırpmış, şişman kadın ve uzun adam dahi tebessüm edivermişlerdi. Sonra, Şerife'yi Palyaço Nuri'nin yanında, onunla kol kola, öylece, sarmaş-makyaj-dolaş görünce kararını verdi. On yıldan fazla süredir hizmet etmekte idi; onu daha çocuk yaşta köyden, babasının borçlarını ödemek suretiyle bir nevi satın alan müdür özgürlük-tek başına-bir aile lafızlarından kesinlikle

AÇILIŞ

23 Aralık günü düzenlenen "Geçmişten Günümüze Gazoz Kapakları-Postmodern Toplumun İçme Alışkanlıkları Üstüne Bir Derleme" isimli sergi takriben bir yıl öncesinden düzenlenmeye başlanmış ve civar şehirlerin protokol üyelerine muhtelif kereler gönderilen davetiyelerle de serginin temaları olan kapağa ve gazoza farklı açılardan işaret edilmeye çalışılmıştır.

"Gazoz önemlidir. Gazoz; meyve esansı, şeker ve karbon asidi ile yapılan, basınçlı hava ile şişelere doldurularak hazırlanan içecekten ibaret değildir. İçinde anılar, çocukluk, hamam-buhar-takunya ve sıcak yaz günleri açık-kapalı sinema vardır kabarcıklı sıvının," dedikten sonra durdu Muhlis Bey. Takriben on kadar akademisyenden rica edilen takdim yazılarından sonuncusu da pek hoşuna gitmemişti. Serginin sorumlusu ve çocukluğundan beri kapakları toplayan Muhlis Bey, sakalını ve semiz göbeğini okşadıktan sonra daha evvel gönderilen davetiyelerle yetinmeye ve yeni bir tekrar-yine-bir daha teşebbüs yapmamaya karar verdi.

Sergi için tahsis edilen 24 metrekarelik salon ilk davetli "İleri Tornavida Kullanma ve Dübelleri Duvardan Çıkarma Teknikleri Enstitüsü Müdür Vekili" tarafından pek küçük bulundu. Aslında sergi salonu 500 metrekaredir de tasarruf ve eşyanın ruhuna sadakat sebebi ile böyle kısmî bir kiralamaya karar verilmiştir. Muhlis Bey vekile bu konuyu

AT

Bir kat daha çıktık. Merdiven arası vernik kokan dar değil, fakat geniş de değil. Ceketime sım-sızı-sıkı sarıldım, doladım parmaklarımı yenine yakasına. Parmaklarım sazak-soğuk-ayaz, şimdi ısınırlar. Emekli felsefe profesörü Zekai Bey'i hatırlıyorum, tanışmasak da selamımız var sabah. Diğer ikisi öğretmen gibi. Katiyen büyük olmayan, ama küçücük de değil bir kapının önünde durduk. Bükülmüş işaret parmağı, yumruk, avuç içi tıklattı birimiz kapıyı. Parola! Kimsede çıt yok. Parola! Cebinden bir kâğıt çıkardı Zekai Bey, bugünün tarihini rakamlar ile eşleştirdi: "m11-p14, k7-k9," dedi utana sıkıla kısık. Yavaşça birkaç kilidin, anahtarın ve pasın ardından aralandı kapı. Nerede ise rükû-secde girdik içeri.

Rachmaninoff'un ikinci senfonisi çalıyor, duman altı her yer, seçebildiğim kadarıyla beş altı masa var, bizimle birlikte boş yer kalmayacak. "Adam başı yüz lira…" Parolayı soran ses paraları aldı, masalara yerleştirdi damalı tahtaları, kaş altından burunsuz bir bakışla atların eksik olduğunu söyledi… Dört atın dördü de eksik olabilir miydi? Yoksa sadece birimizin bir atı, yahut iki atı birden siyah ya da beyazın. İçinde taşların olduğu küçük kadife çuvalları verip küçük pencerenin önündeki yerini aldı etrafı kol-açan-tetkik.

Zekai Bey yavaşça elimden aldı çuvalı, tebessüm ediyor

SÜREK AVI

Esas kıyameti henüz başlamadı yaşayan leşlerin… Sayfaları ıslak, birbirine yapışmış, iç içe, buruş buruş ve kaskatı olsa da iç cebimdeki kitap hâlâ sıcak. Tik takları artıyor, küçücük çarklar birbirine harf harf sürtündükçe çıkan gıcırtılar soğuk-sıtmalı-kangren çarpıyor kalbimin kapakçıklarına.

Eski bir kulübe buldum ormanda. Dört tarafı oluşturması gereken tahtaların tamamına yakını birlik ve bütünlük için kendilerine çakılan çivilerden intikam alır gibi pasın aktığı noktalardan çatlamış, yarılmış, açılmış, bölünmüş. Akşam olmak üzere. Karanlıkta benim vaktim başlar, benim zamanım rakamsız-ritimsiz-eksik ayrılır Allah'ın belası saatlerin kadranından. Cam kırıntılarının kuma gömüldüğü pencereden ormanın köklerine baktım. Çıt yok. Üzerinde bir zamanlar meyve desenleri olan perdeden arta kalanlar sıvandı tül tül yüzüme. Onlarca harf, yüzlerce anı, binlerce suret doluverdi dimağıma pas-palas-pandıras.

Yatağın süngeri ıslak-rutubetli-hamur. Sandalye sağlam görünüyor. Kenara çekip oturdum. Ay ışığının yarı karanlığında her nesne canlı, az sonra çekine çekine bir şeyler mırıldanacak ve birbirlerinden aldıkları cesaretle sesleri yükselip en sonunda beni buradan kovmak için yıllarca onları kullanan sahiplerinden arta kalan küfürleri savuracaklar.

LADES

Güzel bir yemek oldu. İncecik açılmış, dumanı hâlâ üstünde kâğıt-yufka-görenek ağzına kadar içi kıyma dolu, maydanoz parçaları limon dilimleri arasına karışmış sarı-çizgi çizgi içli köfteden bir tabak bitirdi. Sonra iki tabak da yoğurdunun soğukluğu içinde menderes menderese kendine yol bulan ateş-sıcak kırmızı-pul-kara biberli salça sosu biber-domates, bir kaşığa kırk adet tane tane mantıdan. Elde açılan göz nuru, kaynar suda haşlanmış kat kat, sonra ters yüz fırında yumuşacık su böreğinden ancak iki dilim yiyebildi. Dumanı içinde nar gibi mumbardan, kurusu ağızda eriyen nur-pak-ak pilavdan, çıtır çıtır yeşillerden yeşil mis gibi sarmadan, her biri birer sanat eseri gibi kayık tabağın kenarına kadar yan yana uzanmış kabak çiçeği dolmasından, daha ilk kaşıkta lokum kıvamındaki et-kara biberin üstüne nokta nokta dolandığı pirinçli lezzet hazinesini gözler önüne döken perde pilavından biraz-ancak-kıyısından tadabildi.

Güzel bir yemek oldu, ikiye-üçe; kaba bir hesapla da butlar ve kanatlar da sayıldığında altıya ayrılmış olan tavuk dolmasının kenarındaki küçük patateslerden attı ağzına iki tane. Derin bir nefesle tarlayı, mahsulü, bereketi soludu. Başaklarca nane, kekik, fesleğen doldu genzine burun burun. Hayat bu olmalı, böylece aheste, bu şekilde bet bereket… Fakat bir kemik, v, vav, çatal… Lades kemiği… Safiye

UĞUR

Buse cevap vermedi telefona meşgul-yok-taziye. Hiçbir şey bir anda, kendi kendine olmaz.

Masanın üstünde boylu-enince yatmış olan antika görünümlü sarı-bakır-ışıldak dolma kaleme baktı göz ucuyla. Mürekkep emen-içen-yutan-tüküren nesneye biraz daha yaklaşıp bu sefer göz içi ile baktı. Olabilir mi ile olmalılar arasındaki olacaklar ve olmuşların hesabını bir süre daha yaptıktan sonra azı dişlerinden köpek dişlerine hav-miyav mırıldandı:

"Bu kalem uğursuz."

Zihninde bir yerlerde tabureler üzerine bağdaş kurmuş ak sakallı dedeler, cemi-cümle-cemaat bilginler, ruhunu Fatihasız da yad ettiği atalarından arda kalan siluetler ve gözlükleri burun uçlarına asılı-ilişik ansiklopedik karakterler hep bir idrakten reddettiler bu tasavvuru. Uğur da ne demek? Ne kadar batıl, çağ dışı ve merdiven altı-kara kedi-cadı bir düşünce bu. Bir kalem nasıl olur da iyi ve kötü üstünde bir etkiye sahip olabilir? Kapağı çıkarılır da, eğri büğrü yazar da, bir yerlere mürekkep damlatır belki beyaz gömlek-ceket iç cebi-halay harici mendiller, o vakit hükmedilir Allah belanı versinlere.

Mutfak soğuk. Makarnayı ısıttı, tavuk çorbası var, biraz salata iki günden kalma. Çamaşırlar asılacak daha. Hafta

TİNK

Walther PP çakması Kırıkkale'sini kavrayıp L4-L5 hizasından omurgası ile kemeri arasına sıkıştırdı. Taksici ile konuşmadı yol boyu dikkat çekmemek için sakin-emekli-müflis. TİNK binası göründü uzaktan, birkaç mimari kusmuk geride indi. Kapıda polis koruması yok, neden olsun yahu? Devletin imla kurallarını ve noktalama işaretlerini korumak gibi bir vazifesi mi var? *Ha ha ha* tonunda avurtları içinde birkaç kahkaha patlattı. Böyle idi Necip A. Bey, kendine saygısından yaptığı esprilere mutlaka güler, ironik yapının ve îmânın şiddetine göre tebessüm ile "ha ha ha"lar arasında bir ton bularak o rengi kati surette dimağına sürerdi.

Bu saldırıyı aylarca planlamış ve doktor akciğer kanseri riskinden bahsedince ölüm-kalım hesabını işitmeye dahi gerek olmadan beklediği işareti-sembolü-simgeyi edindiğini varsayarak harekete geçmeye karar vermişti. Kapısında Aristophanes büstü olan bina iki katlı, içeride kimlerin olduğu umurunda değil. Bu bozuk makine tamir edilmeli, dil ve kültür pınarının başında sarmaş-dolaş yatan zehirli yılan kati surette bertaraf edilmelidir. Belindeki soğuk metal parçasını kullanacak mı? Amaç-maksat-gaye-hedef-erek mukaddes olduğu müddetçe kol-bacak-parmak zayiat sayılmamalıdır.

Manifestosunun da içinde bulunduğu kendi eseri olan

HASTA

Faik Bey âşık olmuştu. Buna başka ne denir ki? Filmlerdeki gibi, şarkılardaki gibi hatta şiirlerdeki-romanlarda-masal… Tatlı, nekahet dönemindeki bir hastalık gibi. Kokular çiçek-çimen-rüzgâr, sesler billur-su-musiki, görüntüler fecir ile mehtap arası… İlk başlarda karnı ile kalbi arasında garip bir yerde bağdaş-diz-kapak oturan pembe-sıcak-kelebek-böcek bir duygunun varlığını hissetti. Renkler canlandı zamanla kamaş-dolaş. Güneş mesela daha sap-sam-sarı ve gökyüzü alabildiğince mas-deniz-mavi… Sonra eşyalardaki köşelerin artık kendini rahatsız etmediğini fark etti. Her şey daha bir yuvarlak-daire-çember, başlangıç devam.

Birlikte küçük şehirdeki nerede ise tüm çay bahçelerine gittiler. Kedi gibi, şirin, parmak uçlarında, mırıl mışıl konuşurken… Göz göze, el ele zamanın durduğu anlarda birbirlerini daha iyi tanımak için sordukları tüm sorular işaretsiz-kumsaati-ıhlamur uçuştu plastik masalar ve şemsiye-tente arasında. Sesi ne kadar güzel, billur. Ne fazla, ne az; tam kararında. Belki bu ilk buluşmaların Faik Bey için en mühim neticesi Nuriye Hanım'daki muhteşem dengeyi keşfetmek olmuştur. Boyu da öyle, kilosu da… Tam anlamı ile kararında, ne yukarı, ne katiyen geri.

Tanışmalarının takriben birinci ayının sonunda artık bir şeyler yemeye karar verdiler. Bu teklif Faik Bey'den gelmişti. Birinin karşısında yemek yemek, şapırtısız-peçeteyi usta-